

EEN ONVERGETELIJK OOGENBLIK: LOUIS BOUWMEESTER GEEFT DEN AFTRAP.

het slot van dit werkelijk monumentaal begin. Ik heb me afgevraagd, toen dat alles zoo prachtig was, waarom of er geen directie's waren. Was dit niet een bijster goede gelegenheid geweest om in de aanwezige door hen geëngageerde krachten wat nieuwe talenten te ontdekken? Een goed directeur heeft alles nodig en kan alles gebruiken. Waarom de zomer-voorstellingen voortaan niet in het Stadion gehouden, afgewisseld door een wedloop, een hardrijderij of een concours-hippique?

Na de rennen volgden wielervedstrijden op alle mogelijke karretjes, in costuum, door dames en heeren; een vroolijk nummer waar heele familie's zich

werd zelfs 'n goaltje gefokt, bij welk roemruchtig feit onmiddellijk 'n stel postduiven werd opgelaten, met 'n ernst van belangrijkheid, die daverende lachsalvo's verwekte. Na de pauze kwamen de elftallen gecostumeerd en werd het meer een dwaze mop, dan, na eerst een geestige charge, ving ten slotte 'n als juffrouw gekleed speler den bal onder z'n rokken op en draafde er mee naar het doel.

Zie je, dat is het. Je moet humor hebben, gevoel voor dwaasheid, om goed dwaas te kunnen doen. Je moet dwaas kunnen zijn met overtuiging, zooals je ernstig kunt zijn met overtuiging. Dat is de dwaasheid, die aansteekt, zoodat je

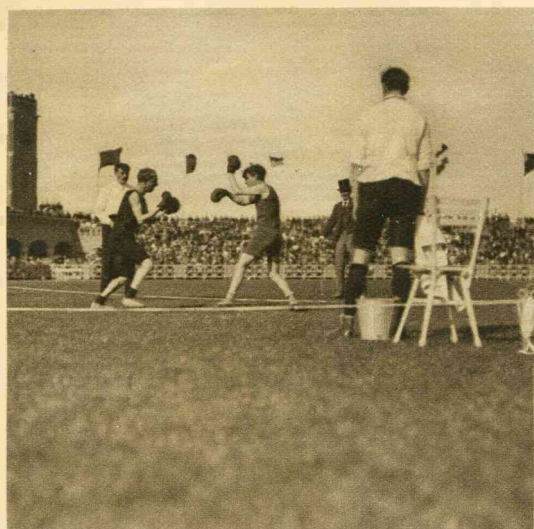

Tooneelfiguren te paard.

een aap traptten, en menig costuum van z'n charme moest inboeten. Daarna tooneelfiguren te paard waarbij Coriolanus-Pisuisse een degelijken ernst ten toon spreidde en Morriën van de Don Quichotte zijn type gecreëerd had, dat mij van heel den bonten stoet, met z'n vriend Sancho Pancha, het best is bijgebleven. De voetbalwedstrijd, die

Den verschillenden dames worden wenken gegeven door Mevrouw Caro van Dommelen.

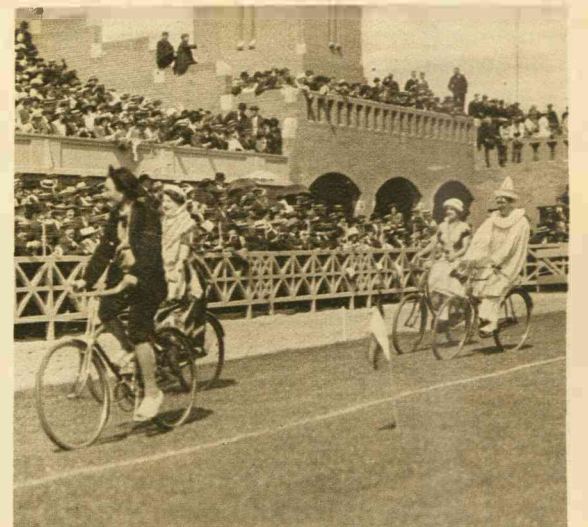
De bokswedstrijd, die veel bijval vond.

toen volgde, waarbij de beide met alleen als onderscheid witte en zwarte voetbalbroekjes aan, vormde een waardig pièce de milieu van het programma.

Onvergelijkelijk komisch was hun uiterste correctheid. Vier keurige lakeien kwamen, nadat de elftallen door den heer Louis Bouwmeester waren toegesproken en 't spel beginnen zou, de hooge hoeden ophalen, waarna de bal op 'n gouden schaal werd opgebracht. Bij het spel zelf lachte je tranen, en ik heb nog nooit zóó gek om 'n bal heen zien schuiven en zulke dwaze buitelingen zien maken, als door deze heeren in rok. Er

geest en Jo Tourniaire, gedurfd en kranig door Caro van Dommelen, Pisuisse, Bouma, Gimberg, Tourniaire en vele anderen, wat met het monumentale van het openingsnummer des Pudels Kern vormde. Laten we hopen ten slotte, dat dit dwaze en kleurige feest, dat ons alleraard van emotie's gaf, niet voor éénmaal gevierd werd. We hebben behoefte aan lachen en aan enthousiasme beide. Dat hebben ons de artisten met hun sportfeest gegeven. En dat mogen ze zeker nog eens doen, want „springen en lachen zijn ons recht” heeft Erasmus gezegd, en ik geloof dat we 't soms vergeten zijn.

TOM SCHILPEROORT.

De gecostumeerde wielervedstrijd.

schokschoudert van 't lachen en je je wonderlijk opgelucht voelt na het zien van zooveel dwaasheid. En dat hebben de deelnemers aan het artisten-sportfeest bereikt. Het was spontaan, en echt. L'éloge de la folie!, die werd er vaak welsprekend verkondigd. Daarnaast werd schitterend paard gereden door Brond-

„Haan” en „Ooievaar” hebben het publiek zeer vermaakt.